

технологій, матеріалів та їх відповідних науково-теоретичних основ; повільний перехід до наноматеріалів (оптимізація системи (включення програмного забезпечення у ланцюжок вартості) для раціонального використання ресурсів); віртуалізація (процеси від фізики до віртуального світу); підвищення ефективності використання ресурсів; дуже дешеве виробництво товарів і послуг; все більша увага до людського розвитку та глобального сталого розвитку.

Світова економіка та людство взагалі стикаються з багатьма новими викликами внаслідок швидкого технологічного прогресу, швидкого зростання чисельності населення та зменшення ресурсів. У цьому контексті майбутнє процвітання націй ефективно реагує на минулі проблеми, засновані на концепції сталого розвитку. Основними цілями екологічної безпеки є людина, яка має право на здорове довкілля; суспільство, оскільки його матеріальні та духовні цінності залежать від екологічного стану ландшафту. Регіональна екосистема є основою для сталого розвитку суспільства та добробуту майбутніх поколінь. Відповідно до аналітичних досліджень Інституту економіки і прогнозування НАН «Перехід України на відновлювану енергетику до 2050 року», Україна до середини століття має технічну можливість перейти на 91% відновлюваних джерел енергії. Водночас національно-визначений внесок України до Паризької угоди поки що ставить за мету зменшити нарощування викидів парникових газів протягом наступного десятиліття.

Таким чином, для досягнення стійкого розвитку країни необхідно враховувати комплексність проблеми через удосконалення трьох сегментів: соціального, економічного та екологічного, які тісно взаємопов'язані. Поліпшення економічного аспекту через підняття рівня промисловості та виробничих процесів, перехід від традиційних джерел енергії до альтернативних, що забезпечить менші витрати на видобуток природних ресурсів, а також знизить рівень викидів забруднюючих речовин в атмосферу. Підвищення екологічної свідомості населення та відновлення і підтримання природного середовища призведе до зростання рівня життя громадян і соціального благополуччя.

Список використаних джерел:

1. Стратегії низьковуглецевого розвитку України до 2050 року / Міністерство екології та природних ресурсів, Київ, 2017, URL: <https://menr.gov.ua>
2. Огляд світового досвіду зниження обсягів антропогенних викидів парникових газів на об'єктах енергетики / Міністерство енергетики та вугільної промисловості України / НТЦЕ НЕК «Укренерго», Київ, 10/2013, URL: https://ua.energy/wp-content/uploads/2017/05/3.-Osn_polozh_SOR21.pdf
3. Статистична інформація / Навколишнє середовище / Викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря / Державна служба статистики України, URL: <http://www.ukrstat.gov.ua>
4. Еколого-економічні стратегії в системі забезпечення екологічної безпеки / Степаненко А.В. / Наука та наукознавство, 2014, № 4

ЧЕРНІЧЕНКО Г.О.,

д.е.н., професор

Маріупольський державний університет (Україна)

БЕСПАЛОВ С.І.,

аспірант кафедри економіки та

міжнародних економічних відносин

Маріупольський державний університет (Україна)

ДЕЯКІ ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ ІДЕЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Глобалізаційний процес, його масштаби та вплив на економічні відносини усіх країн світу обумовлюють дискусії з приводу його генезису, і наукова література містить різні підходи до того, що вважати відправною точкою глобалізації, і чи є це явищем сучасним, або ж має підґрунтям багатовікову історію. До того ж, глобалізація в умовах сучасних світових проблем має своїм складовим елементом таку важливу концепцію як «сталій розвиток», яка отримала позитивний відгук міжнародної спільноти та активно запроваджується на національному рівні багатьох країн світу.

Дослідженням питання теоретичних та практичних аспектів глобалізації світової економічної системи займалися такі вітчизняні та зарубіжні вчені як О.Г. Білорус, В.І. Власов, Д. Вільямсон, Д. Гілбрейт, М. Кастельс, Т. Фрідман та ін. Проблеми та перспективи сталого розвитку досліджують Д.Л. Медоуз, Д.Х. Медоуз [1], Й. Рандера [1], Б.М. Данилишин, Б.М. Шостак, О.Б. Вебер [2]. Над цим питанням працюють також Організація Об'єднаних Націй та представники Римського клубу.

Так, до офіційного введення в науковий обіг поняття «сталій розвиток» у 1992 році, Статут Організації Об'єднаних Націй (далі – ООН), прийнятий 26.07.1945 року, статтею 55 регламентує «з метою створення умов стабільності та благополуччя, необхідних для мирних та дружніх відносин між націями ... ООН сприяє підвищенню рівня життя, повної зайнятості населення та умовам економічного та соціального прогресу та розвитку» [3]. Однак, у даному випадку поняття «розвиток» мав саме економічний та соціальний підтекст через наслідки Другої Світової війни. І вже коли держави почали оговтуватись від тих наслідків, стало зрозуміло, що

між економічним зростанням, захистом навколишнього середовища та правами людини на мир та добробут повинен бути встановлений тісний взаємозв'язок. Саме до такого висновку прийшли члени Римського клубу в доповіді «Межі зростання», опублікованій в 1972 році, яка на основі математичних розрахунків та прогнозів містить дванадцять сценаріїв розвитку людства. Головна ідея – це визначити межі економічного та демографічного зростання в умовах вичерпності природних ресурсів [1].

Важливим кроком на шляху до змін усвідомлення людини її пагубного впливу на навколишнє середовище стала Конференція ООН з проблем навколишнього середовища людини (м. Стокгольм, 5-16.07.1972 рік). Результатом стало проголошення 26 принципів, які повинні стати основою діяльності людини по збереженню та покращенню навколишнього середовища. Вже ці принципи мали в собі посыл щодо збереження природних ресурсів для майбутнього та всього людства, що стало в подальшому лейтмотивом сталого розвитку. Також, за результатами конференції була сформована програма ООН по захисту довкілля та створено Фонд навколишнього середовища, а 5 червня стало Всесвітнім днем навколишнього середовища.

В 1980 році була прийнята перша Всесвітня стратегія охорони природи (далі – Стратегія), яка містить згадування сталого розвитку. Друга редакція Стратегії мала назву «Піклування про планету Земля – Стратегія сталого життя» (опублікована в жовтні 1991 року) та пропонує основні шляхи збереження в 1990-ті роки сфери нашого життя на глобальному, регіональному та місцевому рівнях, окреслює основні напрямки взаємодії природи та суспільства. Цікавим з наукової точки зору є доклад «Наше спільне майбутнє», підготовлений в 1987 році Міжнародною комісією ООН з довкілля та розвитку, під керівництвом прем'єр-міністра Норвегії Гро Харлем Брундтланд. «Из космоса Земля видится небольшим хрупким шариком, общие контуры которого определяются не деяниями и творениями человека, а сложной системой облаков, океанов, растительности и почв. Неспособность человека согласовать свои действия с данной системой ведет к коренному изменению существующих на планете структур», «...мы отмечаем возможность начал новой эры экономического роста, в основе которой должна лежать политика оптимального использования и расширения базы природных ресурсов», «человечество способно придать развитию устойчивый и долговременный характер, с тем, чтобы оно отвечало потребностям нынешнего поколения, не лишая будущие поколения возможности удовлетворить свои потребности» [5] - це лише декілька положень доповіді, який ознаменував, на наш погляд, новий етап розвитку людства, окресливши основні напрямки сталого розвитку, виділив найбільш гострі екологічні, економічні та соціальні проблеми, підняв питання урбанізації, промисловості, використання спільних здобутків (океанів, космосу, Антарктики), виявив причини несталого розвитку та потреби в організаційних та правових змінах як на рівні держав, так і на міжнародному рівні.

Наступним важливим документом, який покладено в основу концепції сталого розвитку є «Порядок денний на XXI століття» (далі – Порядок), прийнятий за результатами Конференції з навколишнього середовища та розвитку в Ріо-де-Жанейро (03-14.06.1992 рік). Конференцію, в якій прийняли участь 17 тисяч людей та 178 держав називають Самітом Землі та наймасштабнішим екологічним форумом ООН кінця XX століття. Порядок містить рекомендації щодо розробки національних стратегій сталого розвитку та підставі оцінки еколого-економічної ситуації кожної окремо взятої країни. Важливим, на наш погляд, в цьому Порядку є положення про укладання добровільних угод між державою та підприємствами про взяття на себе (підприємствами) добровільних обов'язків по збереженню навколишнього середовища. Велика кількість країн мають багаторічний позитивний досвід в цій сфері, що викликає в нас впевненість в тому, що декларативний формат Порядку все ж має відгук серед досвідчених еколого-орієнтованих керівників підприємств та держав, а це означає, що ідеї сталого розвитку не тільки гарні слова та вигуки.

Декларація з навколишнього середовища та розвитку, яка була прийнята за результатами конференції містить двадцять сім принципів, які мають на меті встановити нове, глобальне партнерство між державами, різними сферами суспільства та людьми. До того ж за результатами Конференції було також прийнято такі важливі документи як «Конвенція ООН про біологічне різноманіття» та «Рамкова конвенція ООН про зміну клімату» (розширення ідей цієї конвенції відбулось в 1997 році шляхом прийняття Кіотського протоколу, щодо якого і по сьогодні точаться дискусії між світовими лідерами).

І вже на початку XXI століття ми бачимо, що принципи сталого розвитку все ж мають своїх прихильників серед світових лідерів, що підтвердив Всесвітній Саміт зі сталого розвитку, який відбувся в м. Йоганнесбург (26.08.-04.09.2002 року) та Конференція ООН зі сталого розвитку Ріо+20 (м. Ріо-де-Жанейро, 20-22.06.2012 рік). Однак, обидва Саміти вказували на те, що до досягнення цілей сталого розвитку ще досить далеко, особливо якщо розглядати їх на світовому рівні. За результатами Самітів було прийнято Йоганнесбурзьку декларацію зі сталого розвитку, Йоганнесбурзький план виконання рішень, доклад «Майбутнє, якого ми прагнемо».

Аналізуючи ці документи, особливо останній, можна дійти висновку про те, що його норми мають здебільшого декларативний характер, не є обов'язковими до виконання, не містять ніяких конкретних планів дій, натомість даючи широкі можливості для кожної держави в цій еко-грі. Причиною такої декларативності на наш погляд є те, що держави все більше занепокоєні національними проблемами, регіональними програмами і просто не хочуть брати на себе ще більше міжнародних зобов'язань.

Список використаних джерел:

1. Медоуз Д., Рандерс Й. Пределы роста. 30 лет спустя. Пер.з англ М.:ИКЦ «Академкнига» 2007. 342с.

2. Вебер А. Б. Глобализация и устойчивое развитие: проблемное поле и возможные сценарии. *Клуб ученых «Глобальный мир»*. М.: ИД «НОВЫЙ ВЕК», 2002. С. 107-149.
3. Устав Организации Объединенных Наций и Статут Международного Суда от 26.06.1945 г. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_010 (дата звернення 24.09.2019).
4. Доповідь Всесвітньої комісії з питань довкілля та розвитку «Наше спільне майбутнє». URL: <https://www.un.org/ru/ga/pdf/brundtland.pdf> (дата звернення 24.09.2019).

НИКОЛЕНКО Т.І.,

к.е.н., доцент

Маріупольський державний університет (Україна)

РОЛЬ ТНК У СУЧАСНИХ МІЖНАРОДНИХ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЦЕСАХ

Інвестиційна діяльність визначає основу благополучного розвитку світової економіки, а також сприяє визначенню перспектив для проведення модернізації і диверсифікації економіки різних країн світу. В даний час ТНК сприяють формуванню новому інвестиційному режиму, який в свою чергу впливає на ступінь стійкого розвитку країн, зростаючи роль у науково-дослідних і дослідно-конструкторських розробках, виробництві на їх основі технічно більш досконалих продуктів, по зовнішньоторгових операціях, організації і навчанні робочої сили. В результаті це призвело до того, що останнім часом компанії стали активно інтегрувати в систему транснаціональних відносин, в рамках яких найважливіша роль належить ТНК.

Треба зазначити, що ПІ є основою панування ТНК у світовій економіці. Щоб зрозуміти які зміни спостерігаються в останній час у інвестиційній діяльності ТНК, необхідно провести аналіз та спрогнозувати потоки глобальних прямих іноземних інвестицій. Так, за даними Конференції ООН із торгівлі і розвитку у доповіді про світові інвестиції зазначено, що у 2017 році приплив глобальних ПІ скоротився на 23%, та склав 1,49 трлн. дол. США, в той час як у 2016 р. приплив становив 1,92 трлн дол. США. Дана тенденція, що суперечить динаміці інших макроекономічних показників, таких як ВВП та об'єм торгівлі, які у 2017 р. суттєво зросли. Слід зазначити, що падіння припливу глобальних ПІ у світовій економіці частково пов'язано із скороченням чистого вартісного об'єму транскордонних злиттів протягом 2017 року на 22%. Об'єм заявлених інвестицій у нові проекти, що є одним з ключових показників майбутніх тенденцій – також знизився на 14% та становив 720 млрд долл. США [1].

Дослідження показало, що з 2000-2007 рр. спостерігається стрімке зростання глобальних ПІ в цілому та за групами країн окремо. В період 2007-2008рр. можна помітити різкий спад, що пояснюється глобальною фінансовою кризою 2008р., але вже з 2009р. відбувається помірне відновлення, та зростання глобальних потоків ПІ аж до 2016р. після якого потоки ПІ скоротилися на 10-15%, що відображає нестабільність світової економіки, невідповідність сукупного попиту, непослідовність політики щодо припинення податкових інверсій угод і різкий спад прибутку у ТНК. Слід зазначити, що на 2020 рік прогнозується зростання потоків ПІ, і вони, згідно з оцінками, наблизяться до рівня 3,7 трлн. дол. [2]

Найбільшими імпортерами ПІ в світовій економіці є США, Великобританія і Китай, найбільшими експортерами – США, Великобританія і Люксембург. Група розвинутих країн є чистим експортером капіталу у вигляді ПІ, тобто обсяги експорту ПІ перевищують обсяги імпорту. 2/3 світового обсягу ПІ становлять інвестиції в акціонерний капітал, при цьому реінвестування прибутків відіграє основну роль в країнах, що розвиваються. Аналіз імпорту ПІ за регіонами та окремими країнами свідчить про динамічне зростання потоків ПІ до останньої групи країн, що пояснюється зростанням конкуренції у багатьох галузях і прагненням компаній мінімізувати витрати виробництва, а також активізацією транскордонних злиттів і поглинань.

Збільшуючи свою експансію, ТНК активно використовують такі специфічні форми освоєння світового ринку, як ліцензування, франчайзинг, надання технічних і маркетингових послуг та ін. ТНК і ТНБ активно проявляють себе не тільки в економіці, але і в фінансово-інвестиційній, науково-технічній, військовій, технологічній, економічній сфері і навіть в політиці.

Щоб зрозуміти, чому одні країни є привабливими для інвестування ТНК, а інші так і залишаються у стороні, на підставі вище зазначеного, ми розробили класифікацію країн світу за рівнем інвестиційної привабливості. Для цього були проаналізовані всі країни, за обсягами наявних ПІ у 2017р., що дозволило поділити їх на 4 групи за критерієм інвестиційної привабливості: «Країни з низькою інвестиційною привабливістю» (102 країни серед яких Афганістан, Таджикистан, Непал, Республіка Молдова, Ісландія та ін.), «Країни з середньою інвестиційною привабливістю» (78 країн серед яких Грузія, Білорусь, Китай, Україна, Польща та ін.), «Країни з інвестиційною привабливістю вище середнього» (17 країн серед яких Швеція, Італія, РФ, Франція, Німеччина та ін.) та «Країни з високою інвестиційною привабливістю» (5 країн це Сінгапур, Китай, Англія, Гонконг SAR, США).

Слід зазначити, що до категорії країн з низькою інвестиційною привабливістю входять більше 50% країн світу (табл. 1). В даній групі спостерігаються найменші обсяги ПІ, які не перевищують 100 млн. дол. Найбільша концентрація ПІ у Сполучених Штатах Америки, - 7,8 трлн.дол. Висока інвестиційна привабливість та потенціал також є у Китаю та Сінгапуру.

МАРІУПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (УКРАЇНА)
ПОЗНАНСЬКИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (РЕСПУБЛІКА ПОЛЬЩА)
ТБІЛІСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ІВАНЕ ДЖАВАХІШВІЛІ (ГРУЗІЯ)
КАГУЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ Б.П. ХАЗДЕУ
(РЕСПУБЛІКА МОЛДОВА)
КОМРАТСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (РЕСПУБЛІКА МОЛДОВА)
ГОСПОДАРСЬКА АКАДЕМІЯ ІМЕНІ Д.А. ЦЕНОВА, м. СВІШТОФ (БОЛГАРІЯ)
ДЕПАРТАМЕНТ З ПИТАНЬ ЕКОНОМІКИ МАРІУПОЛЬСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ
ВІДДІЛЕННЯ У м. МАРІУПОЛЬ ДОНЕЦЬКОЇ ТОРГОВО-ПРОМИСЛОВОЇ ПАЛАТИ

ОСОБЛИВОСТІ ІНТЕГРАЦІЇ КРАЇН У СВІТОВИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ ТА ПОЛІТИКО-ПРАВОВИЙ ПРОСТІР

МАТЕРІАЛИ

VI Міжнародної науково-практичної конференції

22 листопада 2019 р.

*Рекомендовано до друку
Вченою радою економіко-
правового факультету
Маріупольського державного
університету
(протокол № 5 від 20.11.2019 р.)*

Маріуполь, 2019

УДК 339.922 (063)

ББК 65.54я431

Особливості інтеграції країн в світовий економічний та політико-правовий простір: Матеріали VI Міжнародної науково-практичної конференції, 22 листопада 2019 р.— Укл.: Марена Т.В., Беззубченко О.А., Мітюшкіна Х.С., Захарова О.В., Ніколенко Т.І., Балабанова Н.В., Омельченко Г.П. За заг. редакцією д.е.н., проф. Булатової О.В., д.е.н., проф. Чентукова Ю.І. — Маріуполь: МДУ, 2019. — 153 с.

Конференція присвячена проблемам активізації процесу інтеграції країн у світовий економічний та політико-правовий простір. В роботі конференції приймають участь науковці, викладачі, фахівці-практики, аспіранти, студенти.

Основні напрями роботи конференції:

- Розвиток інтеграційних процесів в умовах глобального середовища: політико-правовий аспект;
- Розвиток міжрегіональної взаємодії та транскордонного співробітництва в умовах інтеграційних пріоритетів;
- Особливості розвитку зовнішньоекономічних та політичних відносин країн в умовах глобалізації;
- Розвиток міжнародних фінансово-кредитних та валютних відносин в умовах глобалізації та участь країн на світовому фінансовому ринку;
- Інноваційно-інвестиційна діяльність країн у світових координатах розвитку;
- Проблеми міжгалузевої співпраці в умовах глобалізації;
- Забезпечення конкурентоспроможності галузей та регіонів національної економіки;
- Проблеми забезпечення сталого розвитку країн в контексті сучасних світових процесів.

Організаційний комітет конференції ставить перед собою такі задачі:

1. обмін практичними і теоретичними напрацюваннями учасників конференції у сфері вивчення особливостей інтеграції країн у систему світогосподарських зв'язків;
2. розробка напрямів розвитку міжнародних економічних відносин країн світу.

© Автори текстів, 2019 р.
© МДУ, 2019 р.

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ

РОЗВИТОК ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНОГО СЕРЕДОВИЩА: ПОЛІТИКО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

Беззубченко В.О.	Аналіз процесів інтернаціоналізації вищої освіти.....	4
Богатирьов Д.Ф.	Теоретичні основи та фактори міжнародної економічної інтеграції.....	5
Булатова О.В., Зайковський О.С.	Сучасні тенденції розвитку інтернаціоналізації вищої освіти.....	7
Дресвяннікова В.Д.	Деякі питання щодо визначення сутності поняття «інтеграція».....	8
Івакіна В.А.	Основні напрямки діяльності економічної і соціальної ради ООН (ЕКОСОП).....	10
Карпінський Б.А., Гасюк Р.В.	Управлінська доктрина програмно-цільового забезпечення інтеграції соціально-економічного потенціалу прикордонних територій на засадах державотворчого патріотизму нації.....	11
Макогон Ю.В., Махно Т.М.	70 років непростого шляху інтеграції Китаю у глобальний світовий простір.....	14

СЕКЦІЯ

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНИХ ТА ПОЛІТИЧНИХ ВІДНОСИН КРАЇН В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Балабанова Н.В.	Особливості здійснення політики протекціонізму у сучасному світі.....	16
Беззубченко Ю.Я.	Вплив глобалізації на розвиток світогосподарських відносин.....	18
Галюк Т.С.	Україна на світовому ринку товарів.....	20
Gogitidze E.	Development tendencies of the trade relations between Georgia and Turkey.....	22
Гулько К.В.	Перспективи розвитку світової економіки.....	23
Дмитренко О.В.	Участь України у міжнародних міграційних процесах.....	25
Єрґакова В.В.	Особливості розвитку економіки Швейцарії в умовах глобалізації.....	28
Канна Д.О.	Розвиток України в умовах глобалізації.....	29
Каргаполова А.Р.	Особливості розвитку зовнішньоекономічних відносин США в умовах глобалізації.....	31
Карпенко О.І., Федоров Е.В.	Вплив процесів глобалізації на тінізацію економіки.....	32
Ларіна Д.Є.	Особливості впливу торговельної війни на світовий економічний розвиток з огляду американо-китайських протиріч.....	33
Непокрита В.І.	Особливості розвитку зовнішньоекономічних відносин Японії в умовах глобалізації.....	35
Пустова В.А.	Зовнішньоекономічна діяльність України в умовах глобалізації.....	38
Putkaradze R.	The EU Candidate Countries and Georgia.....	40
Стребкова Є.К.	Специфіка економічного розвитку північної Кореї та процеси глобалізації світової спільноти.....	41
Samadashvili A.	Free trade agreement between Georgia and the European union in terms of integration process.....	43
Тимофіїв Д.О.	Сутність та причини міжнародної міграції трудових ресурсів.....	45
Тряскіна К.Е.	Економічна складова угоди про асоціацію між Україною та ЄС.....	47
Усова В.В.	Особливості формування та стан платіжного балансу України.....	49

СЕКЦІЯ

РОЗВИТОК МІЖНАРОДНИХ ФІНАНСОВО-КРЕДИТНИХ ТА ВАЛЮТНИХ ВІДНОСИН В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ТА УЧАСТЬ КРАЇН НА СВІТОВОМУ ФІНАНСОВОМУ РИНКУ

Василенко А.А.	Валютний пакт між США та Китаєм як форма трансконтинентального валютного регулювання.....	51
Марена Т.В.	Transformation of the subject structure of world capital exports and imports.....	53
Surmanidze N.D.	Georgian financial market – a surmounted or insurmountable “institutional trap” ?!.....	54
Перонко А.М.	Удосконалення науково-методичних підходів до оцінки боргової безпеки України....	56
Полуєтков Р.В.	Сучасні особливості розвитку світового фондового ринку.....	57
Пшегоцька Т.А.	Функціонування фондового ринку України та його особливості.....	60

Хмелевська Є.Р	Порівняльна характеристика підприємств ПУМБ та ПАТ КБ «Приватбанк».....	62
Шабельник Т.В., Шабельник М.М.	Напрями розвитку регулювання структури грошової маси в Україні.....	64

СЕКЦІЯ

ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ КРАЇН У СВІТОВИХ КООРДИНАТАХ РОЗВИТКУ

Беззубченко О.А., Ликова Г.Є.	Інвестиційна діяльність транснаціональних корпорацій.....	67
Божко В.О.	Формування інноваційних пріоритетів розвитку світової економіки.....	68
Буковська М.Є.	Транснаціональний бізнес в умовах цифрової економіки.....	70
Гнідіна В.С.	Розвиток національної інноваційної системи України в контексті забезпечення економічної безпеки.....	72
Голубчикова Д.Р.	Аналіз сучасних світових тенденцій міжнародного інвестування.....	74
Кривонос О.М.	Еволюція розвитку транснаціональних корпорацій.....	75
Лавчі О.О.	Особливості інвестиційного співробітництва України з європейським союзом.....	77
Ле Хонг Чау Лонг	Роль та сучасний стан іноземних інвестицій в економіці України.....	79
Сагірова Г.С.	Оцінка галузевих зрушень у інвестиційному розвитку України.....	81
Склярова Т.С.	Місце України на світовому ринку інноваційних технологій.....	83
Шабада Ю.Е.	Особливості інноваційного розвитку світової економіки.....	85

СЕКЦІЯ

ПРОБЛЕМИ МІЖГАЛУЗЕВОЇ СПІВПРАЦІ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Атаманчук З.А.	Міжнародний туризм як каталізатор економічного розвитку.....	89
Воробйов О.Ю.	Проблеми міжгалузевої співпраці в умовах глобалізації.....	91
Григор'єва І.В.	Особливості розвитку машинобудування в умовах глобалізації.....	93
Гурко А.С.	Роль хімічної промисловості в світовій економіці в умовах глобалізації.....	95
Донда А.А.	Розвиток морського транспорту під впливом глобалізаційних процесів.....	97
Коломієць Б.Р.	Вплив глобалізації на розвиток сільського господарства.....	98
Lomidze N.	Franchise in Georgia.....	99
Олішевкіна Л.В.	Тенденції розвитку машинобудування України.....	100
Пор'яз Т.Є.	Світовий ринок сільськогосподарської продукції: сутність та структура.....	101
Рула І.В.	Участь України на світовому ринку туристичних послуг.....	103

СЕКЦІЯ

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ГАЛУЗЕЙ ТА РЕГІОНІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Афанасьєва Н.С.	Книгоиздательство и книгораспространение: проблемы и перспективы отраслей...	105
Бабенко В.В.	Залежність економічного зростання від кваліфікації майбутніх спеціалістів.....	107
Бородай А.Е.	Вплив соціальних факторів на ефективність виробництва.....	109
Гозієв А.О., Рубцов В.В.	Оцінка конкурентних відносин у телекомунікаційній галузі.....	110
Дмитренко О.В.	Проблеми та перспективи розвитку підприємництва в Україні.....	112
Іванова І.М.	Аналіз конкурентоспроможності національної економіки України.....	114
Кислова Л.А.	Стратегія як ключова компонента стратегічного управління.....	116
Отченашенко І.А.	Оцінка рівня зовнішньоторговельної складової економічної безпеки країн.....	118
Shaburishvili SH.T., Udesiani KH.G.	Quantitative and qualitative parameters of small and medium business in Georgia.....	120
Хачко М.Г.	Теоретичні аспекти формування демографічної безпеки країни.....	121
Чентуков Ю.І., Марена Т.В.	Higher education internationalization impact on university competitiveness.....	123
Шатов М.В.	Конкурентоспроможність українських компаній в умовах транснаціоналізації.....	124
Юшина Г.В.	Промисловий потенціал України.....	126

**СЕКЦІЯ
ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ КРАЇН В КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ СВІТОВИХ
ПРОЦЕСІВ**

Ашимова Т.С., Біатова А.А.	Проблема забезпечення сталого розвитку в умовах глобалізації.....	128
Ашимова Т.С., Конопльова В.О.	Екологізація економіки України в умовах сталого розвитку.....	129
Біатова А.А., Конопльова В.О.	Стратегія сталого еколого-соціально-економічного розвитку.....	131
Бойко К.С.	Економічна та екологічна доцільність відмови від пластикових пакетів та впровадження сортування побутових відходів у місті Маріуполі.....	133
Захарова О.В.	Сталий розвиток міст в системі економічної безпеки України в умовах нестабільності.....	134
Іванова В.В., Грицик В.В.	Значення та можливості зеленої енергетики у вирішенні екологічних проблем людства.....	136
Іванова В.В., Овчеренко О.С.	Роль енергозбереження в забезпеченні сталого розвитку.....	137
Карпінський Б.А., Шевців А.Б.	Стратегіологія сталого розвитку економіки в умовах децентралізації з позиції кількісної домінанти державотворчого патріотизму нації.....	140
Мітюшкіна Х.С.	Туризм в умовах сталого розвитку.....	142
Пастернак О.М., Лазаренко Д.Т.	Забезпечення сталого розвитку в контексті кліматичних змін.....	143
Черніченко Г.О., Беспалов С.І.	Деякі питання формування ідеї сталого розвитку.....	145
Ніколенко Т.І.	Роль тнк у сучасних міжнародних інвестиційних процесах.....	147
Мацука В.М.	Стратегічні напрями розвитку міжнародного туризму в Україні.....	149